

عنوان مقاله:

تحریم های بین المللی و شرق گرایی در روابط خارجی ایران (۱۳۶۸-۱۳۹۲)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 11، شماره 39 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سید سعید میرترابی - عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی

محمد وردی زاده کهواده - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

پرسش اصلی مقاله این است که "تحریم های بین المللی در دوره ۱۳۶۸-۱۳۹۲، چگونه گرایش به شرق در مناسبات اقتصادی و سیاسی جمهوری اسلامی ایران را تقویت کرده است؟ فرضیه ای که مقاله مورد آزمون قرار داده این است که "تحریم های متعاقب بین المللی علیه کشور در پنج حوزه مختلف در دوره ی ۱۳۶۸-۱۳۹۲، از طریق تشدید موانع مناسبات با غرب، نخبگان تصمیم گیر در روابط خارجی کشور را به تقویت مناسبات سیاسی و اقتصادی با شرق ترغیب کرده است". این فرضیه در چهارچوب واقع گرایی نوکلاسیک و با روش علی- تبیینی به آزمون گذاشته شده که طی آن تقویت شرق گرایی در مناسبات خارجی کشور در قالب دافعه تحریم های غرب نشان داده شده است. یافته مقاله حاکی از آن است که گرایش به شرق در مناسبات سیاسی و اقتصادی کشورمان کمتر به عنوان یک راهبرد منسجم و ارادی از درون و بیشتر در چارچوب واکنش به تشدید تحریم های بین المللی علیه کشورمان در مقاطع زمانی خاص، دنبال شده است.

کلمات کلیدی:

ایران، شرق گرایی، اقتصاد سیاسی بین الملل، تحریم، واقع گرایی نوکلاسیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395928>

